

Brev från Selma
Lagerlöf till Valborg
Olander: 1915-1920 :
Ep. L 45 - 142

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

mår bättre Linné 10/3 1920.

Kära, älskade!

Du undrar om jag är så nöjd som jag tror det, så att jag inte alls önskar någon ändring, men om jag skall säga sanningen, så kan jag ibland längta fruktansvärt efter en bildad människas framför allt dig att sesamma med, men som jag nu har satt mig i sinne att göra din här sak för fördig, så får det vara som det är. Ibland tänker

jag att det blir på samma sätt med Topelius
samt med Vinterballaden, att jag ingen glädje får
av dem. På andra sidan är det ju så, då
man blir äldre, att det förefaller anaturligt
att sätta ihop långa historier om personer, som
aldrig funnits till. Kunde man använda diktens
färfina metoder i skildringen av en verklig
människa, borde ju detta kunna bli mycket till-
fredsställande. Här i fråga om Topelius är
ju också materialet så rikligt, att man kan
skriva lika intimt som om en diktad. Man
vet ju vad han tar sig till dag för dag, månad för
månad. Det förvånliga är bara, att allt går så långt

och för ett fint konungstums öfver.
helt gämlan som uttryckt är. Jag vet vare allt möjligt
samt för mig. Det är så mycket, som jag förut
aldrig egnat ut tanke, och han är absolut mest
ann allt, som händer och sker i Finland.

Detta har varit en sjukvecka. Fröken har haft
magkatarr, och varit hos doktorn, hon tror,
att det är fel med gallan och talats om att
hon borde opereras, men nu är hon bättre igen.
Sahlgren har förkyllt ett ära och reser var-
annan dag hos doktorn för att bli behandlad.

Jag undrar inte dels på om du låter bli
att köpa den dyra väningen just nu. Världen
minst ju komma i sina gångor igen. Åtta-
timmans arbetsdagen komma nog socialisterna
själva att avskaffas och vinn vet hur

borgens förtäring. Kogarnen är så stögfull om, att

gaur! Wärdet är gudsakligt. Ni hålla på att lägga

ställningarna blir, det är kanske bäst att ha
sina pengar kvar, ^{och kunna säga, så att blir billigt.} jag är själa mycket ingselig

för att börja bygget. Jag samlar material,
men att ta första spadtaget till den nya grun-

den tycker jag är vänskligt. Sedan måste
det ju göras färdigt, och framtiden ter sig

ju mycket aviss, om jag skall bli sittande
här med ett stort hus, som jag kanske inte

kan få tjäware att städa ut gång. - Janne är
nog rädd för det lilla uppsagt finis bergslaget

med mästa år, det är väl därför han tycker
att han inte har råd bo i min villa. Men att

hgra annorstans kostar ju också och en annan
väring skall också eldas, men visst är det dyrt
med ett så stort hus.

Även när, brevet har blivit fullskrivit utan
att jag vet hur, alla goda hälsningar och älskling